

Samling af Afgørelser

Forenede sager C-688/15 og C-109/16

Sager anlagt af Agnieška Anisimovienė m.fl.

(anmodninger om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas)

»Præjudiciel forelæggelse – indskudsgaranti- og investorgarantiordninger – direktiv 94/19/EF – artikel 1, nr. 1) – indskud – mellemtransaktioner foretaget som led i almindelige bankforretninger – direktiv 97/9/EF – artikel 2, stk. 2, andet afsnit – midler, som en investor har til gode eller ejer, og som opbevares for den pågældende af et investeringsselskab i forbindelse med investeringsvirksomhed – kreditinstitut, der udsteder værdipapirer – midler overdraget af enkeltpersoner til dette institut med henblik på tegning af fremtidige værdipapirer – anvendelse af direktiv 2004/39/EF – det nævnte instituts konkurs inden udstedelsen af de pågældende værdipapirer – offentligt selskab, der har ansvaret for indskudsgaranti- og investorgarantiordningerne – ikke muligt at støtte ret på direktiv 94/19/EF og 97/9/EF over for dette selskab«

Sammendrag – Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. marts 2018

1. *Etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – markeder for finansielle instrumenter – direktiv 2004/39 – investeringsservice eller -aktiviteter – udførelse af ordrer for kunders regning – begreb – indgåelse af en tegningsaftale vedrørende finansielle instrumenter – omfattet*

[Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39, som ændret ved direktiv 2006/31, art. 4, stk. 1, nr. 2) og 5), og bilag I, afsnit A, punkt 2]

2. *Etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – markeder for finansielle instrumenter – direktiv 2004/39 – investeringsservice eller -aktiviteter – begreb – et kreditinstituts indgåelse af aftaler med sine kunder om at tegne fremtidige værdipapirer – omfattet – kreditinstitut med egenskab af udsteder af værdipapirer – ingen virkning*

[Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39, som ændret ved direktiv 2006/31, art. 4, stk. 1, nr. 2)]

3. *Etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – kreditinstitutter – indskudsgaranti- og investorgarantiordninger – direktiv 94/19 og 97/9 – anvendelsesområde – fordringer, som vedrører midler, der er overdraget af enkeltpersoner til et kreditinstitut med henblik på tegning af fremtidige værdipapirer udstedt af dette institut, og som er indestående på en konto åbnet i instituttets navn – omfattet*

(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, og 97/9)

4. *Etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – kreditinstitutter – indskudsgaranti- og investorgarantiordninger – direktiv 94/19 og 97/9 – instrumenter, som på samme tid henhører under begge direktiver – en medlemsstats manglende henførelse af en type fordringer til en ordning henhørende under det ene af direktiverne – valg af den gældende ordning tilkommer indehaveren af fordringen*

(Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, og 97/9, art. 2, stk. 3)

5. *Etableringsfrihed – fri udveksling af tjenesteydelser – kreditinstitutter – indskudsgaranti- og investorgarantiordninger – direktiv 94/19 og 97/9 – offentligt selskab, der har ansvaret for de nævnte ordninger – ikke muligt at støtte ret på direktiverne over for dette selskab – rækkevidde*

[Art. 288, stk. 3, TEUF; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, art. 1, nr. 1), og 97/9, art. 1, nr. 4), og art. 2, stk. 2, andet afsnit]

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 62-64)

2. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 66-69)

3. Bestemmelserne i dels Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, dels Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009, skal fortolkes således, at fordringer, som er knyttet til midler, der er blevet hævet fra enkeltpersoners konti i et kreditinstitut, og som er blevet indsat på konti åbnet i dette instituts navn med henblik på tegning af fremtidige værdipapirer, som sidstnævnte skulle udstede, henhører under såvel de i direktiv 97/9 fastsatte investorgarantiordninger som de i direktiv 94/19 fastsatte indskudsgarantiordninger under omstændigheder, hvor udstedelsen af disse værdipapirer i sidste ende ikke blev gennemført som følge af instituttets konkurs.

(jf. præmis 99 og domskonkl. 1)

4. Artikel 2, stk. 3, i direktiv 97/9 skal fortolkes således, at i en situation, hvor fordringer henhører under såvel de i direktiv 94/19 fastsatte indskudsgarantiordninger som de i direktiv 97/9 fastsatte investorgarantiordninger, og hvor den nationale lovgiver ikke har henført sådanne fordringer til en ordning henhørende under den ene eller den anden af disse to direktiver, kan den påkendende ret ikke på grundlag af denne bestemmelse selv beslutte, hvilken ordning indehaverne af de pågældende fordringer kan påberåbe sig. I en sådan situation tilkommer det derimod de sidstnævnte at vælge garantibeløb i henhold til den ene eller den anden af de ordninger, der er indført i national ret med henblik på gennemførelsen af disse direktiver.

(jf. præmis 105 og domskonkl. 2)

5. Såvel artikel 1, nr. 1), i direktiv 94/19, som ændret ved direktiv 2009/14, som artikel 1, nr. 4), og artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 97/9 skal fortolkes således, at enkeltpersoner kan påberåbe sig dem for nationale retsinstanser til støtte for krav om betaling af et garantibeløb over for et offentligt selskab, som i en medlemsstat har ansvaret for indskudsgaranti- og investorgarantiordningerne.

(jf. præmis 111 og domskonkl. 3)